

have gjort Indtryk. Det var Folk, der staa midt i Arbejdet i de københavnske Fattigkvarterer, og som føler, hvilke Vanskeligheder de møder netop paa Grund af Kravet om Tilmelding. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen i, at den Bestemmelse er saa urimelig, at den maa forsvinde, og den Dag kommer sikkert ogsaa, da den bliver fjernet. Men jeg er meget bange for, at den forinden skal have voldt overordentlig stor Fortræd for vor Folkekirke, og det er netop ganske særlig fra Venner af Folkekirken, at Kravet om, at denne Tilmelding skal falde bort, kommer. Jeg tror, den virker opløsende paa Folkekirken, men paa en Maade, jeg slet ikke ønsker Folkekirken opløst paa. Jeg ønsker Baandet mellem Stat og Kirke løst en Gang, men dette Maal skal naas gennem en fortsat Frihedsudvikling.

Den ærede Ordfører sagde, at han slet ikke kunde forstaa de stærke Ord, der lød rundt omkring fra ude i Landet og her fra Medlemmer af dette Ting, for vi faar jo dog saa overordentlig meget gennem disse Lovforslag: vi faar Sognebaandet løst i en Grad, man aldrig havde drømt om, og vi faar Adgang for andre end Teologer til Præsteembederne. Det ærede Medlem taler, som om det var noget fuldstændig nyt, der indføres ved disse Forslag, men det er det jo ikke. Vi har jo en Lov om Sognebaandsløsning, og det Forslag, der foreligger her til Behandling, er jo i det væsentlige kun en Kodifikation af de i saa Henseende gældende Bestemmelser med enkelte Fremskridt, som jeg har udtalt min Glæde over, men noget nyt er det altsaa ikke. Og det er heller ikke noget nyt, at andre end Teologer faar Adgang til at blive Præster. Vi har jo en gældende Lov i saa Henseende.

Saa siger den ærede Ordfører, at det er ganske urimelig Tale, naar vi paastaar, at der findes i disse Forslag Spirer til en Kirkeforfatning. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, at disse Spirer er ikke under Jorden, nej, de er kommet et godt Stykke over Jorden, og inden nogen kan vare sig, folder de sig ud til kraftig Grøde. Derom er der slet ingen Tvivl, alle Betingelser i saa Henseende er til Stede, og det gælder ogsaa paa det økonomiske Omraade. Det kan ikke hjælpe, hvad det ærede Medlem siger om Provstiudvalgene; de er et Led i den økonomiske Kirkeforfatning, og de kan for øvrigt udmærket godt i enhver Henseende bruges som Led i en Kirkeforfatning. Man gør i det hele taget Menighedsraadene ved dette Lovkompleks' Gennemførelse til noget helt andet, end de er nu. De er nu en stedlig

Repræsentation, som nærmest har økonomiske Opgaver. Her giver man dem almene Opgaver baade i økonomisk Henseende og i aandelig Henseende, gennem Provstiudvalgene og gennem deres Deltagelse i Bispevalget. Jeg vilde for øvrigt bede ærede Medlemmer om at have Deres Opmærksomhed henvendt paa, hvad der i disse Dage foregaar i Norge. Der er som bekendt Bispevalg deroppe, og der vil De faa et stærkt Indtryk af, at man her er inde paa en farlig Vej, at den i Virkeligheden vil kunne føre til Sprængning af Folkekirken, fordi den fører til en Ufordragelighed, som kan gøre Folkekirken til en uudholdelig Institution for dem, der kræver Raaderum for Personligheden, den frie personlige Udfoldelse. Jeg synes ikke, vi skulde gaa frem ad den Vej. Eksemplet fra Norge skræmmer i høj Grad.

Jeg forbavses over, at den ærede Ordfører kan sige, at disse Forslag ligger i lige Linie med den kirkepolitiske Udvikling, hvorfor det grundtvigsk prægede Venstre har været Fører ned gennem Aarene. Jeg synes, det ærede Medlems Opmærksomhed dog maatte være blevet vakt for, at det netop er det Blad her i Landet, som stærkest staaer som Udtryk for det grundtvigsk prægede Venstre, „Sorø Amtstidende“, der saa afgjort har taget Stilling imod disse Forslag, og at den ærede Ordfører staaer her med Kirkeligt Landsforbund som sin Forbundsfælle, Kirkeligt Landsforbund, som altid har været Modstander af den grundtvigske Frihedsudvikling paa det kirkelige Omraade. Men den ærede Ordfører kom med en Bemærkning til sidst, som maaske giver Nøglen til Forstaaelse af hele hans for mig ellers besynderlige Stilling i denne Forbindelse. Den ærede Ordfører sagde, at der var i det danske Folk ligesom en daarlig Samvittighed overfor Grundlovens § 73, og det kan jo være, at det er denne daarlige Samvittighed, der er Drivfjederen for den ærede Ordfører til at gaa Skridt for Skridt frem ad Forfatningsvejen. Den ærede Ordfører siger, at han begriber ikke, hvilke Udtryk vi, som staaer i Opposition, vil bruge, naar der for Alvor er Fare paa Færde, eftersom vi nu bruger saa stærke Udtryk, som vi gør. Jo, vi bruger de stærke Udtryk, fordi vi ser, at nu er man inde paa Vejen og et godt Stykke fremme paa Vejen. Man tager ikke store Skridt ad Gangen, men des farligere er det, for des større Sandsynlighed er der for, at en hel Del af de Mennesker, som ikke vilde være med frem ad den Vej, eventuelt nu kom med. Men det kan jo være, at det for den ærede Ord-